

disputants-חולקים-♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement-■ † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-יש נוחלין		Talmud Navigator												
מימרא		מאן דאמר		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
האשה את בנה, והאשה את בעלה, ואחי האם - מנחילין ולא נוחלין	איתביה רבי יוחנן לרבי יהודה בן שמעון:												◊	קטו.
משנתנו איני יודע מי שנאה.	אמר ליה: [רבי יהודה בן שמעון]												◊	קטו.
ולימא ליה: רבי זכריה בן הקצב היא, דלא דריש מטות													◊	קטו.
לא מיתוקמא מתניתין כרבי זכריה בן הקצב													◊	קטו.
ובני אחות	דקתני:												◊	קטו.
בני אחות ולא בנות אחות	ותנא:												◊	קטו.
למאי הלכתא?	ואמרינן:												◊	קטו.
לקדם	ואמר רב ששת:												◊	קטו.
ואי סלקא דעתך מתני' רבי זכריה בן הקצב היא													◊	קטו.
אחד הבן ואחד הבת שוין בנכסי האם.	הא אמר: [רבי זכריה בן הקצב]												◊	קטו.
ותנא דידן, ממ"נ? אי דריש מטות, אשה נמי תירש את בנה אי לא דריש מטות, בן דקודם לבת בנכסי האם מנא ליה?													◊	קטו.
לעולם דריש מטות, ושאיני הכא, דאמר קרא: (במדבר ל"ו) וכל בת יורשת נחלה, יורשת - ואינה מורשת.													◊	קטו.
סדר נחלות כך הוא: (במדבר כ"ז) איש כי ימות וכן אין לו והעברתם את נחלתו לבתו - בן קודם לבת, כל יוצאי יריכו של בן קודמין לבת.													■	קטו.
בת קודמת לאחין, יוצאי יריכה של בת קודמין לאחין.													■	קטו.
אחין קודמין לאחי האב, יוצאי יריכו של אחין קודמין לאחי האב.													■	קטו.
זה הכלל: כל הקודם בנחלה - יוצאי יריכו קודמין. והאב קודם לכל יוצאי יריכו.													■	קטו.
בן - אין לי אלא בן בן הבן, או בת הבן, או בן בת הבן מניין? תלמוד לומר: אין לו - עיין עליו. בת - אין לי אלא בת בת הבת, ובן הבת, ובת בן הבת מניין? ת"ל: אין לו - עיין עליו. הא כיצד? נחלה ממשמשת והולכת עד ראובן.	תנו רבנן:												■	קטו.
ולימא: עד יעקב													◊	קטו.
גמירי, דלא כלה שבטא.	אביי:												◊	קטו.
כל האומר תירש בת עם בת הבן, אפילו נשיא שבישראל - אין שומעין לו, שאינן אלא מעשה צדוקין	רב הונא אמר רב:												■	קטו.
בארבעה ועשרים בטבת תבנא לדינא, שהיו צדוקין אומרינן: תירש הבת עם בת הבן, נטפל להן רבן יוחנן בן זכאי, אמר להם: שוטים, מנין זה לכם? ולא היה אדם שהחזירו דבר, הוין מזקן אחד שהיה מפטט כנגדו ואומר: ומה בת בנו הבאה מכח בנו תירשנו, בתו הבאה מכחו לא כל שכן קרא עליו את המקרא הזה: (בראשית ל"ו) אלה בני שער החורי יושבי הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה, וכתוב: (בראשית ל"ו) אלה בני צבעון ואיה וענה אלא, מלמד שבא צבעון על אמו והוליד ענה.	דתניא:												■	קטו.
ודלמא תרי ענה הון													◊	קטו.
אמר קרא: (בראשית ל"ו) הוא ענה, הוא ענה דמעיקרא.	רבה: אמינא מלתא דלא אמרה שבור מלכא, ומנז' שמואל, איכא דאמרי, אמר רב פפא: אמינא מלתא דלא אמרה שבור מלכא, ומנז' רבה:												◊	קטו.
אמר ליה: רבי, בכך אתה פטרני?													◊	קטו.
אמר לו: שוטה, ולא תהא תורה שלמה שלנו כשיחה בטלה שלכם, מה לבת בנו - שכן יפה כחה במקום האחין, תאמר בביתו - שהורע כחה במקום אחין	[רבן יוחנן בן זכאי]												◊	קטו.